

Keramički materijali

Mehulić, Ketij

Educational content / Obrazovni sadržaj

Publication status / Verzija rada: **Accepted version / Završna verzija rukopisa prihvaćena za objavljivanje (postprint)**

Publication year / Godina izdavanja: **2015**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:127:641197>

Rights / Prava: [Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International/Imenovanje-Nekomercijalno-Bez prerada 4.0 međunarodna](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2025-01-15**

Repository / Repozitorij:

[University of Zagreb School of Dental Medicine Repository](#)

KERAMIČKI MATERIJALI

Prof. dr. sc. Ketij Mehulić

Zavod za fiksnu protetiku

Stomatološki fakultet

Sveučilište u Zagrebu

Definicija

Keramički materijali su:

- Anorganski materijali sastavljeni od metalnih i nemetalnih elemenata povezanih ionskom i/ili kovalentnom vezom.
- Keramika je proizvod dobiven pečenjem sastojina na visokoj temperaturi
- Izraz “porculan” referira u grupu keramičkih materijala koji se sastoje od glinenaca, kvarca i kaolina i peče se na visokoj temperaturi

Povijesni prikaz

- Izraz keramikos (grč.) znači izrađen, pečen od gline.
- Upotreba:
 - stare kulture za predmete uporabne i ukrasne namjene
 - prije 2 500 godina koristi se kao materijal za zubne nadoknade
 - Fonzi 1808. peče porculanske zube
 - jacket krunice krajem 19. st.
 - (napečenje glinične keramike na platinsku foliju)
 - Weistainov patent (1963.) uvodi tehnologiju metal – keramika u dentalnu medicinu
 - Sedamdesetih godina prošlog stoljeća uvode se potpune keramike: aluminij- oksidna keramika; - staklokeramika; - cirkonij- oksidna keramika

Zahtjevi za primjenu keramičkih materijala u dentalnoj medicini:

- imitirati prirodna zubna tkiva
- imati što nižu temperaturu pečenja
- imati ujednačen koeficijent termičke istežljivosti (KTI) osnovnog materijala s KTI obložnog metala i keramike u metal-keramičkim sustavima jezgrenog i obložnog materijala u potpuno- keramičkim sustavima
- Otporni u vlažnom mediju
- Triboloških vrijednosti koji odgovaraju tvrdim zubnim tkivima

Sastav keramičkih materijala

Sastoje se od:

- Metala: Al, Ca, Li, Mg, K, Na, Sn, Ti, Zr
- Nemetala: Si, B, F, O
- Keramičke materijale formiraju:
 - jednovrsni atomi; C- grafit/dijamanti/ili Si)
 - Anorganski spojevi (raznovrsni atomi; SiO₂ i/ili Al₂O₃)

Sastav zubne keramike

- Dvije faze: -staklo
 -kristali

- Količina i vrsta kristala određuju mehanička i optička svojstva
- Povećavajući količinu stakla otpornost na lom je manja, ali se povećava translucencija

■ **Kriteriji podjele keramičkih materijala**

prema:

- *Namjeni*; za izradu jezgre, ruba krunice, dentinska i incizalna keramika, glazure, posebne učinke
- *Indikacijama*; za prednje i stražnje krunice, ljuske i onlay- e, mostove,
- *Sastavu*; ojačanje s aluminijevim oksidom, cirkonijevim oksidom, silikatno staklo, leucitna i litijdisilikatna staklokeramika, (Slika 1.)
- *Tehnikama izradbe*; sinteriranje, djelomično sinteriranje i infiltracija, toplo- tlačni postupak, strojna izrada keramičkog nadomjeska,
- *Mikrostrukтури*; staklo, kristali, staklo s kristalima
- *Translucenciji*
- *Abrazivnosti*
- *Otpornosti na lom*

Općenita podjela keramičkih materijala:

- Tradicionalne
- Inženjerske
- Elektrotehničke

- Biomedicinske

Biomedicinske keramike

1. Konvencionalni zubni porculan je
keramizirano staklo na osnovi SiO_2 i mreže kalijeve i/ili natrijeve glinice
2. Moderne keramike su strukturirane polikristalinične građe s malo ili bez staklene amorfne faze. Mogu se sastojati od
 - jedne, elementarne komponente - jednofazne
 - više komponenti - višefazne smjese

KRITERIJI PODJELE ZUBNE KERAMIKE

- Temperaturi pečenja
- Indikacijama
- Tehnikama izrade
- Strukturi
- Svojevima
 - mehaničkim
 - optičkim

Podjela prema

temperaturi pečenja

- 1315-1370°C
- 1090-1260°C
- 870-1065°C

- Ova podjela nastala je u 1940-tim godinama i zasniva se na trokomponentnom sastavu, uvjetovana je težinskim udjelom pojedinih sastavnica
- Temperatura pečenja se modificira dodatkom borovih oksida ili alkalnih karbonata
- Važno zbog jednostavnijeg usklađenja KTI legure i keramike (niže temp.)
- Keramike pečenja na višoj temperaturi su boljih mehaničkih i optičkih svojstava i postojanije tijekom opetovanih pečenja

Podjela prema namjeni

- Keramika za napečenje na osnovnu konstrukciju - obložna keramika
- Keramika za izradu osnovne konstrukcije - potpuna keramika
- Keramika za izradu zubi u mobilnoj protezi

Podjela keramika

prema sastavu

- Silikatna keramika (amorfna staklena matrica, porozne strukture, glavna sastavnica SiO_2 uz Al_2O_3 , MgO , ZrO_2) (keramizirano staklo)
- Oksidna keramika (glavna kristalinična faza, Al_2O_3 , MgO , ThO_2 , ZrO_2 s malo ili bez staklene matrice)
- Neoksidna keramika (ne koristi se u stomatologiji, visoka temperatura pečenja, zahtjevna izrada, neestetska, mutna)
- Staklokeramika

Silikatna keramika

- Najstarija vrsta keramike,
 - Glavne sirovine:
 - glina i kaolin
 - glinenci
 - kvarc

- Sadrži visoki udio staklene faze (> 20 %) glavni sastojak SiO_2 (silicijev tetraedar)

- Silikatne keramike tvore silikatne grupe povezane preko zajedničkih O atoma u jedno., dvo., ili trodimenzijske strukture (Slika 2.)

- Umrežavanjem tvori se makromolekula empirijske formule $(\text{SiO}_2)_n$

- Silikatne grupe često se vezuju s ionima metala

- Silikatne keramike se dijele na: glinične i staklokeramike

Glinična keramika

- Upotreba:
 - obložni materijal
 - izrada osnovne konstrukcije

Sastav

Glinenci: Udio u cjelokupnom sastavu : 75-85 %

- Nalazište: - vulkanske stijene
- kristalni škriljci
- Kristali: - boje od bijele do ružičaste i zelene
- tvrdoće 6 po Mosu

Uklanja se postepeno mulit i slobodni kvarc, dodaju alkalni oksidi kao modifikatori stakla čime se dobiva na prozirnosti. Dodatkom K_2O aluminosilikatnom staklu dobivena keramika s leucitima. Time se poboljšavaju svojstva (čvrstoća, postojanost, kontrola KTI) (Slika 3.)

- **Kvarc:** Udio u cjelokupnom sastavu 12-22 %

- Po kemijskom sastavu: Alotropna modifikacija silicijevog dioksida

- Kristali: - različitih veličina
- tvrdoća 8 po Mosu

- **Kaolin:** Udio u cjelokupnom sastavu 3-4 %

- Po kemijskom sastavu najčistiji oblik gline- hidratizirani aluminijev silikat
- nastaje atmosferskim utjecajem na glinu

- Nalazište: spojen s oksidima željeza, pijeskom i dr.

- U keramičku se smjesu zbog boje dodaju oksidi i pigmenti te radi lakšeg modeliranja organske tvari.

Oksidi:

- Titanov - žutosmeđa boja
- Kobaltni - plava
- Željezni i niklov - smeđa

- Manganov - ljubičasta
 - Bakreni i kromov - zelena
 - Kositreni i cirkonijevi - opacitet
 - Uranov oksid, cerij i samarij - fluorescencija
- **Pigmenti 1%**
 - **Organske tvari**
(deksrin, škrob, šećer) osiguravaju plastičnost tijekom modeliranja (Slika 4.).

Tijek napečenja keramike na osnovnu konstrukciju obuhvaća sljedeće faze:

- Nanošenje i kondenzacija
- Sušenje
- Pečenje/sinteriranje
- Glaziranje
- Hlađenje

Staklokeramika

- Nastaje: kontroliranom kristalizacijom stakla
Kombiniranjem različitih stakala s pogodnim dodacima pri odgovarajućim toplotnim postupcima (Slika 5.).

Dentalna staklokeramika je po svom sastavu aluminosilikatno staklo koje može biti obogaćeno:

leucitima - (IPS Empress)

LiO₂ – (IPS Empress 2, e-max)

Oksidne keramike

- Definicija: materijal koji se uglavnom sastoji od jednokomponentnih metalnih oksida (>90 %) (aluminij- oksidna, cirkonij- oksidna)
- Višekomponentni sustav:
sadrži dodatak (Al titanat) ili
kompozitne keramike
(aluminij-oksidna ojačana cirkonijevim oksidom)
- Vrlo stabilna struktura
- Dobivanje: sintetičkim putem
- Visoki stupanj čistoće
- Udio staklene faze iznimno nizak ili ga nema
- Ujednačena mikrostruktura – dobra mehanička svojstva (Slika 6.)

- Potpuno neprozirne ili imaju nisku razinu prosvjetljenja
Oblažu se najčešće silikatnom keramikom

Najnovije keramike su monolitne. Potrebno ih je glazirati ili češće polirati

Podjela potpunih keramika prema načinu izrade i vrsti kristala

- Strojne
 - glinične s kristalima leucita
 - kristalima tinjca
 - staklokeramike s litijevim disilikatima
 - alumiji- oksidne s magnezijevim spinelima
 - aluminij- oksidne s cirkonijevim oksidom
 - aluminij - oksidne
 - cirkonij - oksidne

- Slip cast/infiltracijske
 - aluminij - oksidne
 - aluminij- oksidne obogaćene spinelom
 - aluminij- oksidne obogaćene cirkonijevim oksidom
- Toplo-tlačne
 - ojačane leucitima
 - litijevim disilikatima
- Sinterirane
 - ojačane aluminijevim oksidom
 - ojačane leucitima

Keramički procesi

- Priprema sirovine se provodi kroz postupke: oblikovanje-sušenje-pečenje
- Postupci obrade prije pečenja obuhvaćaju:
 - **postupci sinteze keramičkih praškova**
 - priprema i raspodjela čestica (određuju svojstva)
 - **postupci oblikovanja** (lijevanje, prešanje, istiskanje) – slaganje čestica
 - postupci sušenja**
- Keramički procesi tijekom pečenja:
 - toplinska obrada, zagrijavanje i žarenje materijala tijekom određenog vremena i određenog protokola promjene temperature niže od temperature topljenja polaznog praška
 - = denzifikacija
 (zgusnuti skup finih čestica praha se transformira u čvrsto neporozno tijelo)

Tijekom postupka se:

 - eliminiraju pore – gradivo kontrahira – povećava se čvrstoća

Osnovni postupci denzifikacije

- - sinteriranje u čvrstoj fazi
- - sinteriranje u prisustvu tekuće faze, vitrifikacija
- - sinteriranje pod tlakom, toplo prešanje

Sinteriranje

■ Postupak pečenja keramike na temperaturi ispod temperature taljenja glavne faze, kako bi se postigla veća gustoća čestica i čvršći materijal. Postiže se učincima svezivanja, difuzije i fenomena tečenja. Provodi se u vakuumu čime se smanjuje količinu pora. Povećava se translucencija. Smanjuje površinska hrapavost. Povećava čvrstoća.

- Alternativni postupak koristi načela difuzije (Heli). Helij biva zarobljen u intersticijskim prostorima, a kako je promjer molekule manji od keramičke slagaline, pod tlakom difundira prema van.

Fizičke promjene tijekom sinteriranja

- - promjene oblika i pora u materijalu
- - procesi primarne kristalizacije
- - rast zrna
- - procesi sekundarne kristalizacije

Svojstva zubne keramike

- Ovisi o: -sastavu
 - mikrostrukturi
 - tijeku izrade i obrade nadomjeska (nastanku i širenju napuklina)

- Kako ne bi došlo do naprezanja oko kristala koeficijent termičke istezljivosti (KTI) staklene matrice treba biti jednak KTI kristala.

- Dobra svojstva keramike su:
 - velika čvrstoća i tvrdoća
 - otpornost na koroziju
 - mali KTI
 - mala gustoća
 - specifične optičke i elektromagnetne značajke

- Loša svojstva keramike su:
 - mala čvrstoća na udar
 - krhkost
 - mala otpornost na savijanje i istezanje
 - mala žilavost
 - mala otpornost na progresivan rast mikropukotina

Svojstvo krhkosti znači da na opterećenje reagira lomom, a ne deformacijom.

(Staklo nema pravilnu kristaliničnu strukturu s toga nema dislokacije kristala i nema žilavosti.) Kemijske veze među atomima su ionske i/ili kovalentne (Slika 7.).

Keramika je krhki materijal

što znači da:

- dobro podnosi tlačna

- slabo podnosi vlačna i smična naprezanja

Na trošenje krhkih materijala

utječu:

- - mikrostrukturalni čimbenici;
 - veličina, raspored, broj i mikrotvrdoća kristala
 - prisustvo pora
- - izrazito visoki ili niski pH
 - oslabljuje i dovodi do pucanja Si-O-Si veza u staklenom matriksu
- - oblik, veličina i hrapavost dodirnih površina
- - koeficijent trenja dodirnih ploha
 - uvjeti u dodiru,
- - sila koja je prisutna tijekom dodira,
- - brzina pokreta dodirnih površina
- - nedostaci tijekom laboratorijskog tijeka poput;
 - velikog zrna, nepravilnog rasporeda kristala, napuklina, poroziteta - mijenjaju mikrostrukturnu sliku i svojstva
- - nepravilna ili nedostatna završna obrada nadomjeska

Kontrakciju keramičkog materijala definira:

- Veličina zrna praška
- Kondenzacija
 - postupak zbijanja zrna praška
- Mehanizmi:

- postupak vezivanja samo površinskih slojeva zrna - piroplastični tijek
- isparavanje i kondenzacija tekućine
- difuzija

Mikrostrukturne greške keramike:

Nastaju zbog kaotičnosti kristalne strukture i to su:

- napukline
- pore
- uključci
- krupna zrna

Velika naprezanja nastaju uslijed termičkog šoka zbog naglog hlađenja objekta.

U ustima naprezanje nastaje zbog opetovanog opterećenje (funkcija i parafunkcije) uz prisustvo vlažnog medija koji izaziva hidrolizu površine nadomjeska putem fenomena “sporog širenja napuklina” (napetosna korozija).

Keramički nadomjestak je podvrgnut nizu opterećenja:

- nesavršenostima u strukturi
- dinamičkim naprezanjima uslijed funkcije i
- utjecaju vodenog, korozivnog medija

Optička svojstva zubne keramike

- zasnivaju se na prisustvu dviju faza:
 - - kristalne i osnovnog matriksa
 - - loma zraka svjetlosti o dvije podloge
- Opacitet (mutnoća)
 - veći dio upadnih zraka svjetlosti se ne propušta već reflektira

- Translucencija ovisi o raspršivanju svjetlosti

- Količina svjetlosti koja se apsorbira, reflektira ili prenese ovisi o:
 - odnosu između količine kristala u staklenom matriksu
 - njihovom sastavu
 - veličini čestica
 - upadnoj valnoj dužini

- Manji sadržaj kristala i indeks refrakcije sličniji matriksu uzrokuje manje raspršenje svjetlosti

Kvaliteta keramike ovisi o:

- Sastavnicama
(samo čiste sastavnice dat će određenu estetiku, žilavost, kemijsku stabilnost i translucenciju)

- Korektnom odnosu sastavnica

- Korektno provedenom postupku pečenja

Literatura

- Shillingburg HT. Fundamentals of Fixed Prosthodontics. 3rd ed. Chicago: Quintessence

Publishing;1997.

- Rosenstiel, Land, Fujimoto. Contemporary Fixed prosthodontics. 3rd ed. St. Louis: Mosby Inc;1995.
- Duarte S. Quintessence of Dental Technology 2010. Chicago: Quintessence Publishing Co. 2010.
- Mehulic K. Keramički materijali u stomatološkoj protetici. Zagreb: Školska knjiga d.o.o; .2010.
- Jerolimov V., editor. Osnove stomatoloških materijala [monograph on the Internet]. Zagreb: Sveučilište u Zagrebu, Stomatološki fakultet; 2005. Available from: http://www.sfzg.unizg.hr/_download/repository/Osnove_stomatoloških_materijala.pdf
- Anusavice KJ. Phillips Science of Dental Materials. St. Louis: Saunders Elsevier Science; 2003.